

**7. října -
Panny Marie
R žencové**

Pro se práv 7. října slaví památka Panny Marie R žencové?

V 16. století sužovali Evropu Turci. Rozhodující bitva v boji s nimi se odehrála 7. října 1571 na moři poblíž Lepante. Katolické vojsko pod vedením Dona Juana d'Austrie odvrátilo útok divokých Turků.

Tehdejší papež Pius V. vyzýval celý katolický svět k modlitbě za ženu.

Spolu s kardinály a Božím

lidem se shromáždili v bazilice Santa Maria Maggiore v Římě, kde se modlili za záchranu Evropy. B hem modliteb povstala a vyzval všechny, aby od této chvíle dávali za vítězství. Zpráva o vítězství skutečně později přišla. Proto slavíme vzpomínku na Pannu Marii R žencovou právě 7. října.

(ss)

Z farní knihovny

Upoutávku na tento film můžete shlédnout zde: http://www.youtube.com/watch?v=DYB67vucJfA&feature=player_embedded

NOVINKA!

Upozorujeme na možnost zapůjčení filmů ve farní knihovně! V současné době je k dispozici 16 DVD. Z nich vybíráme:

František a Klára

Nejnovejší zpracování příběhu o svatých z Assisi. František snívá o tom, že se stane rytířem, Klára má být bohatou dámou. Oba pocházeli ze zámožných rodin, avšak ze zneptelených měst. Když se potkali poprvé, on byl v poutech, ale cosi oba málo, že se setkají znovu a jejich cesty se už nerozloučí... Film díky své délce přináší některé z okamžiků jejich života, které se v dosavadních filmových zpracováních neobjevily: historické okolnosti té doby, mládí obou protagonistů, život Kláry po odchodu z domova, vytvoření prvních jeslí, cestu sv. Františka do Svaté země a jeho setkání se Saracény.

Don Bosco

Don Bosco je pravdivý příběh člověka, který v italském Turíně 19. stoletím vytvořil dílo, které dodnes žije na celém světě. Tvůrcem filmu se podařilo mimořádným způsobem ukázat charakter kněze, vychovatele, svatce a především nesmírně obětavého, odvážného a laskavého člověka. Setkání se svatým chudých, opuštěných a ohrožených chlapců, zásadně ovlivnilo jeho život. Otvírá první oratoř, staví útulky, dílny, školy, kostely a zakládá řád salesiánů. I když se často setkává s nepochopením státních i církevních představitelů, jde za svým cílem s nasazením vlastního života.

Režisér Lodovico Gasparini o filmu řekl: „To, co mě fascinovalo na celém tomto projektu, to, co jsem sledoval po dobu jeho realizace, byla lidskost Dona Bosca.“

Římskokatolická farnost v Uničově oznamuje, že

mše sv. s udělováním svátosti pomazání nemocných

bude ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Uničově

ve čtvrtek 21. 10. 2010 v 9.00 h.

Od 7.45 hodin mají nemocní příležitost ke svátosti smíření. Budou zde zpovídat kněží ze šternberského děkanátu.

Svátost pomazání nemocných se uděluje těm, kdo **nebezpečně onemocněli.**

U příležitosti Misijní neděle srdce nám zveme na

DĚTSKÉ ODPOLEDNE

24. října 2010

od 14.00 hodin na farní zahradě

Program:

- hry a soutěže s misijní tematikou
- promítání DVD z misí
- nabídka misijních kalendářů a materiálů
- misijní jarmark, který se bude konat na Misijní neděli dopoledne po mši sv. Zakoupením výrobků na tomto jarmarku můžete podpořit Papežské misijní dílo.

V měsíci říjnu oslaví 75 let pan **Miroslav Lorenc** a dne 3. října 92. narozeniny paní **Jiřina Dvořáková**.

Srdce přejeme Boží požehnání, lásku, radost a pokoj v srdci!

M Ā S Ā N Ā K U N Ā O V S K Ā F A R N O S T Ā

ř í j e n 2 0 1 0

R o ě n ě k 6

ř í s l o 9

SLOVO ŽIVOTA NA ŘÍJEN

„Miluj svého bližního jako sám sebe.“ (Mt 22,39)

Toto slovo nalézáme již ve Starém zákoně.

Ježíš v jedné své odpovědi navazuje na velkou prorockou a rabínskou tradici, která usilovala o nalezení sjednocujícího principu Tóry, tedy Božího úkolu, který je obsažen v Bibli. Jeden Ježíš v souasném, rabín Hillel, řekl: „Ne miluj bližního svého, co nemáš rád ty. V tom spočívá celý zákon. Vše ostatní je pouze vysvětlením (této zásady).“

U židovské tradice chápali, že láska k bližnímu vychází z lásky k Bohu, který stvořil člověka ke svému obrazu a podobě. Proto nelze milovat Boha bez lásky k jeho stvoření. Zde je pravá pohnutka lásky k bližnímu, „velký a základní princip Zákona“.

Ježíš tento princip zdůrazňuje a dodává, že výzva milovat bližního je podobná prvnímu a největšímu přikázání – milovat Boha celým srdcem, celou myslí a celou duší. Ježíš potvrzuje podobnost mezi dvěma přikázáními, definitivně je tím spojuje – a tak tomu bude v celé křesťanské tradici. Apoštol Jan výstižně říká: „Nebo kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí.“

„Miluj svého bližního jako sám sebe.“

Evangelium jasně říká, že bližním je každá lidská bytost, muž nebo žena, přítel i nepřítel. Máme k nim chovat úctu, brát na ně ohled, mít je ve vážnosti. Láska k bližnímu je univerzální a osobní záležitost. Vztahuje se na celé lidstvo a konkretizuje se v životě, kdo je těmi blízkými.

Kdo nám však může dát tak velké srdce? Kdo v nás může vyvolat takovou dispozici k lásce, která způsobuje, že jsme si blízcí – bližní – také s těmi, kteří jsou nám cizí, a která nám pomáhá překonávat lásku k sobě a dává nám schopnost vidět sebe v druhých? Je to Boží dar, je to dokonce sama Boží láska, která „je nám vylita do srdce“

skrze Ducha svatého, který nám byl dán.“

Není to tedy běžná všední láska, není to prostě přátelství, ani pouhá filantropie, ale láska, která nám byla vložena do srdce již před tím, než jsme se narodili. Láska, která je samotným Božím životem, životem Nejsvětější Trojice, láskou, na které můžeme mít útek.

Láska je tedy vším. Abychom ji ale mohli dobře žít, je potřebné poznat její vlastnosti, které vycházejí z evangelia a vyznačují se z Písma. Snad bychom je mohli shrnout do několika základních aspektů.

Ježíš, který miloval všechny a za všechny zemřel, nás především učí, že pravá láska je orientována ke všem. Není jako naše mnohdy pouhá lidská láska, která je často omezena na rodinu, přátele, blízké... Pravá láska – ta, kterou Ježíš vyžaduje – nepopouští diskriminaci, nerozlišuje, zda je někdo sympatický nebo nesympatický, pro ni neexistuje rozdíl mezi hezkým a ošklivým, velkým nebo malým, spoluobčanem a cizincem, souvěrcem a jinověrcem, příslušníkem mého nebo jiného náboženství. Tato láska miluje všechny. Takto máme jednat i my – milovat všechny.

Pravá láska dále miluje jako první.

Nečeká, že bude milována, jak je to běžné pro lásku lidskou, kdy milujeme toho, kdo miluje nás. Ne, ryzí láska je sama iniciativní. Jako to udělal Otec – když jsme byli ještě hříšníky, tedy tma, kdo nemiluje – on poslal svého Syna, aby nás spasil.

Tedy milovat všechny a milovat jako první.

Pravá láska vidí Ježíše v každém bližním. Při posledním soudu nám Ježíš řekl: „Pro mne jste to udělali.“ To platí nejen o dobrotě, které prokazujeme, ale bohužel také o zlu.

Pravá láska miluje přítel i nepřítel, prokazuje mu dobro a modlí se za něj.

Ježíš také chce, aby se láska, kterou přinesl na zem, stala vzájemnou, aby jeden miloval druhého a naopak, a aby se tak dospělo k jednotě.

Všechny tyto vlastnosti lásky nám dávají lépe pochopit a žít Slovo života tohoto měsíce.

„Miluj svého bližního jako sám sebe.“

Ano, opravdová láska miluje druhého jako sebe sama. Toto je třeba vzít doslova. Je potřebné v druhém vidět

Jednou z iniciativ POKOJ VÁM! vydává římskokatolická farnost v Uničově. Neprodejné! Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Redakční rada: P. Josef Janek (jj), Jiří Hájek (jh), Jitka Šenková (jše), Dagmar Bradáková (dabr), Jaroslav Kocerek (jako), Jitka Kocerková (jiko),

František Vomáčka (frvo), František Kovařík (frko), Klárka Hájková (klhá), Soňa Šlosarová (ss). Grafická úprava Jana Šumpíková.

Príspevky posílat do 20. dne v měsíci psanou formou, na disketu, elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

ř í m s k o k a t o l i c k á f a r n o s t , K o s t e l n í n á m e s t í 1 5 3 , 7 8 3 9 1 U n i č o v , t e l : 5 8 5 0 5 4 5 0 0 , E - m a i l : r k f u n i c o v @ t i s c a l i . c z , w w w . f a r n o s t u n i c o v . c z

své druhé já a prokazovat druhému to, co bychom dělali pro sebe. Skutečně láska umí trpět s tím, kdo trpí, radovat se s tím, kdo se raduje, dokáže nést břemena druhých, umí se stávat jedno s milovaným člověkem, jak říká sv. Pavel. Je to láska, která není jen v citu i květných slovech, ale také v konkrétních skutcích.

Ten, kdo je jiného náboženského vyznání, usiluje také tak jednat díky tak-

zvanému „zlatému pravidlu“, které nacházíme ve všech náboženstvích. To požaduje, abychom dělali druhým to, co chceme, aby druhí činili nám. Gándhí to vysvětluje velice jednoduchým a užitečným způsobem: „Nemohu ti ublížit, aniž bych poranil sám sebe.“

Tento mýtus by měl být příležitostí k tomu, abychom se znovu zaměřili na lásku k bližnímu, která má tolik podob – od vztahu k sousedovi, po spolužačku,

od přítele po nejbližší příbuzné. Láska má být také podobou soužitého lidstva, kterou do našich domovů přináší televize z míst, kde probíhají války a přírodní katastrofy. Kdysi byli tyto lidé neznámí a vzdálení tisíce mil. Nyní se i oni stali našimi bližními.

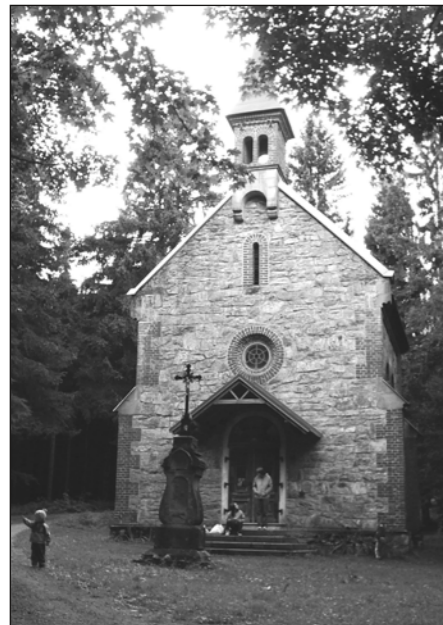
Láska nám napoví, co kdy a jak máme dělat a postupně rozšíří naše srdce na míru Ježíšova srdce.

Chiara Lubichová

Tip na nedělní výlet XLVII. část

Žlebský vodopád, Sv. Trojice a pramen Tiché Orlice

Žlebský vodopád patří asi k těm málo známým vodopádům, podobně jako vodopád na Teplé u Pasek, na jehož návštěvu jsme lákali již v minulosti. A pro návštěvu Žlebského vodopádu? Z hlediska průtoku je to spíše takový potok, a pokud Vám nestačí, že je se svými cca 6 metry v poádí 31. vodopádem v naší vlasti, pak se zde můžete i tak ještě potěšit na trojici sob: za

první - je to po cestě k dalším pramenům, za druhé - je to v malebném a zapomenutém kraji a za třetí - můžete mít radost už z toho, že jste ho vůbec našli. Není totiž turisticky označen. A kdy se k němu tedy dostanete? Za Hanušovicemi neodbožíte na Staré Město, ale pojedete rovně, jakoby na Králík a kousek za křižovatkou je odbočka doprava na výhled Žleb. A asi tak 300 metrů od odbočky je po pravé straně cesty v zatáčce nenápadný pláček k zaparkování. A kolik z fotek na internetu již

dojem, že jde o vodopád v nedostupné divočině, objevíte jej prakticky ihned u skály pod vašim zaparkovaným vozem.

Potom můžete pokračovat dále na zmíněné Králíky, ovšem v Malé Moravě odbožíte doleva na Vysoký Potok a navzdory značce informující, že jde o slepou cestu, vystoupáte až k lesnímu kostelíku z roku 1898, zvanému Sv. Trojice (mnozí naši farníci jistě znají). Poblíž je možnost občerstvení na Severomoravské chatě. Tam jsme se postavili naposledy před lety, a to s námi seděl u jídelního stolu cizí velikánský pes a servírovaly se prošlé nanuky. Nicméně, dle fotek z internetu to tam je dnes už asi mnohem kultivovanější.

Ze Svaté Trojice pak vede turistická cesta. My jsme šli k prameni Tiché Orlice. (Tato se po 107 km spojuje s Divokou Orlicí, aby potom již pod názvem Orlice vtékala do Labe.) Potíž je v tom, že zmíněný pramen není na žádné mapě u kostelíka zmíněn. Je proto dobré mít mapu. Není-li mapa, pak doporučuji dát se po cestě zvané „Zimní lyžařská cesta“ a asi tak po třech kilometrech z ní vede odbočka vpravo vzhůru, kde po modré turistické značce dosáhnete asi po 300 metrech pramen. Avšak pozor, směr odbočky s modrou značkou ukazující k prameni je umístěn na pouze z opačné strany cesty - předpokládá se jaksí, že zvědavý turista se u každé cedulky rád otočí a tudíž nezabloudí. Celé putování jinak vede krásnou přírodou s výhledem na Orlické hory i na Horu matky Boží nad Králíky, kdy vzhled tamního kláštera asi rovněž neujdou Vaší pozornosti.

Přímou příležitostí nad pramenem jsme pozorovali 13 velkých mohutných žlutě červených chlupatých housenek, které směrem odshora dol dokonale a systematicky spásaly listy menšího bobuláku. Podle atlasu jsme doma dohledali, že dospělá stádium tohoto budoucího motýla nese pojmenování Vztylka lipová.

A závěrem snad už jen poznámka,

že zde, přibližně 55 km od Uničova, v lesích s nejvyšším vrcholem Jeřáb (1002 m), naleznete určitě i spoustu jiných zajímavostí a kouzelných přírodních zákoutí, takže se dejte na cestu.

(jihá)

O dobrovolnictví

Profesionální Charita zajišťuje svým klientům odbornou péči zdravotní a pečovatelskou, nabízí pomoc také lidem sociálně vyloučeným. Tyto služby poskytuje na profesionální úrovni.

Stále ale zůstává velký prostor pro laickou pomoc bližnímu. A na tomto místě se otevírá prostor dobrovolné charitativní činnosti – tedy dobrovolníkům.

Osamocení a nemocní lidé touží často „jít“ po společnosti někoho, kdo vyslechne jejich starosti, problémy a bolesti. Neocenitelnou službou dobrovolníkům jsou návštěvy těchto lidí. Je možné v rámci dobrovolnictví také nabídnout pomoc v domácnosti tomu, komu nestačí síly na zvládnutí domácích prací. Další způsob pomoci sociálně slabším je například zajišťování činnosti charitativního šatníku. Toto se nazývá *dobrovolnictví soustavné*.

Je ale hodně dalších oblastí, kde se uplatňuje *dobrovolnictví jednorázové*. Zmíním jen některé akce, protože na vyjmenování všech by nestačil prostor tohoto časopisu. Jsou to různé formy sbírek pro potřeby – co do rozsahu nejvíce je bezesporu Tříkrálová sbírka, dále pomoc při zajišťování zázemí pro různé charitativní a společenské akce, výroba předmětů za účelem prodeje pro charitativní účely,

Toto vše dohromady tvoří *dobrovolnou farní charitu*, která je v pomoci bližnímu nenahraditelná a která je základem života farností. Vyjádřením podkovaní za dobrovolnou charitativní činnost bylo letošní 3. setkání dobrovolníků Charity v Kroměříži, o kterém je následující lánek.

Velké uznání a obdiv patří vám všem, kteří se jakýmkoliv způsobem takto do pomoci druhým zapojujete a je vám hodně vděčný, které není vidět, že nemluvíte, ale konáte a svou lásku k druhým prokazujete obětavě, nenápadně a soustavně.

(ss)

Setkání dobrovolníků Charity v Kroměříži

Ráno 18. září jsme za krásného počasí vyslechli instrukce paní Šlosarové, naložili do mikrobusu dva vrchovaté prádelní koše a lísku od ovoce plné krásných dárkových perníků a vyjeli směr Kroměříž. V Litovli přistoupili další účastníci a pracovnice Charity Litovel, paní Zavadilová, která nám dala písemné instrukce s programem a plánem Kroměříže s vyznačenými místy našeho pravidelného výskytu.

Hlavní část setkání byla mše svatá v chrámu sv. Mořice. Hlavním celebrantem byl otec arcibiskup Jan Graubner. Ve svém kázání se vnoval do tisků účastník m. Pro nás srozumitelným způsobem vysvětlil, že slovo Charita je odvozeno od caritas – lásky, a tak i oni milují jejich rodiče, i když jsou někdy nehodní. I oni mají milovat lidi, protože jsou kešterné a kešterné se poznají podle toho, že mají lásku k lidem.

Po ukončení mše následovalo ocenění dobrovolných pracovníků Charity i stálých pracovníků Charity arcidiecéze. Pro mne bylo oslovující, že byli vyznamenáni všichni pracovníci v Bohuovičích.

Rženec z klokočí

V době mého dětství do našeho města často přijížděli „komedianty“ se svými kolotoči, houpačkami i stěnicemi. Nejvíce mě lákala právě stěnice. Tam vám bylo v cíli! Daly se zde koupit také obálky – štěstíka. Jednou jsem si její koupila. Byl v ní rženec z klokočí.

První kulička mi připomněla, že hříchy jsou jako pokácené stromy. Nestačí hříchy jen vyznat, musí se také napravit.

Druhá kulička se spojuje s otevřením těch dvou líbů. Otevírá se sestíka a vede mne k babičce. Byla na chvíli šťastná, že není sama.

Třetí kulička mi připomněla dva hluchoněmce. Tihle lidé si byli vzájemně pro sebe vším. Krásný příklad lásky ve světě, který uznává jen slavné, silné a krásné lidi.

čtvrtá kulička mi dává vzpomenout si na děti na startovní čáře v hodině lovců. Každý, kdo stojí na startu, má před sebou cíl. Námaha, kterou na této trati vykoná, bude každému odměnou. Cílem kešterné jen nebe.

Pátá kulička mi vybavila modlitbu a pokání u mřížky v kostele. Také slzy a touhu po Ježíšově lásce, po svátosti smíření.

Šestá kulička mi připomněla malý „ráj“, který stvořil náš milý Bůh. Dal nám rodiče, kteří se o nás starali a zajímali se i o náš duchovní život.

Sedmá kulička radí, aby si každý člověk i pes riziko hledal při hledání, později partnera na celý život. Také Bůh má lidi hledat.

Osmou kuličku beru do prstů a slyším přitom pláči novorozenců. Je to jejich první bolest, kterou prožívají při příchodu na tento Boží svět.

Devátá kulička mi připomněla představení člověka, který z tohoto světa odchází.

Desátá kulička mi připomněla naplnění lidského štěstí a bezpečné spouštění v náručí Boží.

U východu jsme rozdaly dárkové perníčky, a protože bylo dost času, vydali jsme se do Květné zahrady. Z Květné zahrady se dříve podívaly do Podzámecké zahrady a pak šly na soutěž do Kulturního domu. Kulturní dům je pro nás velká moderní stavba a kromě soutěží a divadla, které si dříve hrály, probíhala beseda dospělých s Mons. arcibiskupem Graubnerem a prodej rukodělných výrobků Charity.

Až o půl čtvrté jsme mohli jít na prohlídku zámku. Naší průvodkyní byla starší dáma s úžasným pochopením pro děti. Její výklad byl pro nás pochopitelný, kladla jim i otázky. S nevšedním nadšením děti jí dovolení, že se mohou po velkých místnostech v pantofličkách klouzat. Obdivuhodná je ale dokázala zklidnit a usadit na podlahu při výkladu. Také je při ukončení prohlídky pochválila, protože byly hodné.

Dom jsme dojeli o půl sedmé večer a byli jsme spokojeni.

Chcete-li se podívat všem organizátorům této akce. Chcete-li se podívat paní Šlosarové, Hájkové, Kockové a Šotolové za jejich práci, trpělivost a hlavně lásku, bez které by nemohly uskutečnit své dílo, napevňují, nazdobení a zabalení šesti set perníků. Velký dík!

Škoda jen, že se nezúčastnilo více dětí, koledníků, pro které by tato akce byla odměnou a vím, že i povzbuzením k další činnosti.

Lidmila Vavrdová

Dana Lukasová